

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 11/01

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne na neverejnom zasadnutí 7. februára 2002 vo veci späťvzatia návrhu skupiny 31 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, zastúpenej advokátom JUDr. E. V., B., na začatie konania podľa ustanovenia čl. 125 písm. a) v spojení s čl. 152 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky o nesúlade ustanovenia § 11 ods. 5 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov s čl. 1 a čl. 12 ods. 1 prvou vetou Ústavy Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

Konanie o návrhu skupiny 31 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skupina 31 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „skupina poslancov“) podala 9. apríla 2001 na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania o súlade ustanovenia § 11 ods. 5 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení

neskorších predpisov (ďalej len „reštitučný zákon“) s čl. 1 a čl. 12 ods. 1 prvou vetou Ústavy Slovenskej republiky.

Uznesením ústavného súdu č. k. PL. ÚS 11/01-13 z 30. mája 2001 bol návrh prijatý na ďalšie konanie.

II.

Podaním z 28. januára 2002, ktoré ústavnému súdu došlo 31. januára 2002, skupina poslancov vzala návrh na začatie konania späť. Späťvzatie odôvodnila tým, že Národná rada Slovenskej republiky 19. decembra 2001 prijala zákon o ochrane pamiatkového fondu, vydanie ktorého predpokladá § 11 ods. 5 reštitučného zákona. Preto je skupina poslancov toho názoru, že vydaním tohto nového zákona došlo k požadovanému doplneniu právneho poriadku Slovenskej republiky v rozsahu predpokladanom ustanovením § 11 ods. 5 reštitučného zákona. Poukazuje na obdobné rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 13/98 a PL. ÚS 17/99 a žiada, aby ústavný súd konanie zastavil.

Ústavný súd zistil, že zákon o ochrane pamiatkového fondu bol uverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 2. februára 2002 v čiasťke 23 pod číslom 49.

Podľa § 31a ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov pokiaľ tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.

„S výnimkou konania o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 a konania o prijatom podnete podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky pre všetky ďalšie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky sa pre späťvzatie návrhu použijú primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku“ (PL. ÚS 17/99).

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Na základe týchto dôvodov bolo potrebné rozhodnúť o zastavení konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2002